

Milí čitatelia, drahí veriaci;

Znovu stojíme pred úsekom liturgického roku, ktorý sa v náboženskom slovníku nazýva „silným obdobím“. Je to štyridsaťdňové obdobie prípravy na jeden z najväčších pilierov kresťanských sviatkov – na Veľkú Noc. Obdobie štyridsiatich dní (z lat. Quadragesima = „štyridsiatnica“) voláme v slovenčine pôstne obdobie. Je to čas prípravy na veľký týždeň a aj na vlastnú Veľkú Noc. V prvotnej Cirkvi, bol tento čas sústredený na prípravu krstu katechumenov. Tento sa im vysluhoval priamo v túto presväťú noc. Od štvrtého storočia prevažovala snaha robiť v období prípravy na Veľkú Noc pokánie a duchovnú obnovu kresťanského života, ako takého. S uskutočňovaním všeobecného pôstu, (t.j. odriekania sa istých pokrmov – najčastejšie mäsitých). Toto ostalo prísne zachované vo Východnej cirkvi, kým v Cirkvi západnej sa táto požadovačnosť umenšila na isté minimum. Je to hlavne prísny pôst na Popolcovú strediu (ktorá otvára pôstne obdobie) a v deň Veľkého piatku (= piatok pred Veľkou Nocou). Taktiež sa odporúča zdržanlivosť – teda pôst vo všetkých piatkoch štyridsaťdňovej prípravy na sviatky Vzkriesenia.

Katolícka cirkev odporúča tiež využiť práve čas pôstu, na upevnenie toho pôvodného kresťanského pokánia aj vo forme almužny, teda dobročinnosti. Robí sa to napríklad vo forme daru tým organizáciám, ktoré pomáhajú najchudobnejším krajinám (rozvojovým) vo svete. Cirkev je taktiež vnímavá, aby práve v tento čas boli konané pre veriacich duchovné obnovy. V týchto sa veriaci sústreďujú na modlitbu, zdržanlivosť a bratskú štedrosť

V ÚSTRETY VZKRIESENIU

voči bližnému. Je to už častejšie v kázňach a katechéze opakovaná trojica úkonov: pôst, modlitba, almužna. Ako príklad nám slúži sám Ježiš Kristus, ktorý práve štyridsať dní „zápasil“ na púšti proti moci zla, ktorá sa v zosobnení diabla snažila prekaziť jeho poslanie. Aj Ježiš na púšti bol pokúšaný v oblasti: – telesných zmyslov (žiadostivosť tela), – v oblasti prestíže („žiadostivosť očí“) a – v túžbe po moci (pýcha).

Katolícka cirkev odporúča tiež využiť práve čas pôstu, na upevnenie toho pôvodného kresťanského pokánia aj vo forme almužny, teda dobročinnosti.

Kresťan je práve tu vo svätom pôste vyzvaný striasť zo seba duchovnú malátnosť a oživiť svoju vieru. A práve toto sa nazýva duchovné obrátenie. 40 – dňová príprava je zároveň liturgickými čítaniami predstavovaná, ako čas radosti. Tento čas je totiž už očakávaním žiary Veľkonočného Vzkriesenia Pána. Zmŕtvychvstanie je už akoby prítomné v pokání svätého pôstu. Pokánie pomáha kresťanovi odumrieť sebestvu (uzavretosti do seba samého) aby znovuožil v Zmŕtvychvstalom Kristovi.

Pôstne obdobie teda nemá byť časom smútku, ale časom radostného návratu do bezpečia Božej dobroty, do objatia dobrotivého Otca. Je to tiež čas obrátenia sa otvorenosti voči bližnému. To sa dosahuje práve rozbitím všetkého, čo nás voči tejto láske zväzovalo.

A na záver tohto úvodníka mi dovoľte drahí čitatelia, aby som Vám všetkým zo srdca zaželel duchovne naplnené a hĺbkou viery prežité sviatky Kristovho Víťazstva nad smrťou. Sviatky tej nádeje, že aj my sme predurčení k slávnemu prechodu do plnosti života so Vzkrieseným Pánom. A to aj napriek tomu, že podľa príkladu nášho Majstra, aj my musíme prejsť cestou bolesti, poníženia, skúšky a porušenia nášho chatrného telesného príbytku.

„Hľa všetko tvorím nové“ hovorí Pán v predposlednej kapitole Biblie (Zj 21,5). Túto večnú Božiu novosť a mladosť sebe, Vám všetkým a Vaším drahým pokorne vyprosujem od Všemohúceho aj v mojej modlitbe.

V úcte, vďačnosti a v oddanosti k Vám – Otec František.

KRÍŽOVÁ CESTA

Krížová cesta – dejiny tejto pobožnosti

Po Konštantínovom edikte (rok 313), davy kresťanov sa chceli každý rok zísť v Jeruzaleme, vo svätom týždni pred Veľkou Nocou, aby prešli ten chodník a cestu, ktorú vykonal náš Spasiteľ z miesta odsúdenia na miesto ukrižovania. Istým spôsobom chceli aj prežiť tie udalosti a stotožniť sa, spoluzdieľať jeho vykupiteľskú cestu kríža. Podnecoval ich nábožný súcit a vďačnosť k ich Vykupiteľovi.

Františkáni v ich vynachádzavosti potom rozširovali v 14. a 15. storočí pobožnosť tejto „Krížovej cesty“. Nakoľko boli strázcami Svätej Zeme, už od 14. storočia, po dohode a dovolení Turkov, oživovali a organizovali v Jeruzaleme duchovné cvičenia pútnikov práve na trase Cesty Kristovej Bolesti (Via dolorosa), teda tej, ktorú on musel prejsť v deň jeho umučenia. Vychádzali z miesta odsúdenia – z Pilátovho Tribunálu, potom dolu cez mesto, a tak až na vršok Golgotha (Kalvária).

Aby sa však umožnilo aj chudobným veriaciom, ktorí sa nemohli z diaľky dostať do Svätej zeme, prežívať tie isté rozjímania o umučení Pána, vznikla myšlienka preniesť napodobenie tejto „Cesty Kristovho umučenia“ aj mimo Jeruzalema.

Veriaci pre napodobenie tejto Ježišovej cesty kríža, umiestnili na voľnom priestranstve, alebo priamo v kostoloch celý rad „pamätníkov“ (tabule, sochy, kríž...) a divadelné javiská, pripomínajúce výjavy mučeníckej cesty Krista – Pána na Kalváriu. Prechádzajúc okolo, zastavovali sa, modlili, uvažovali pri každej „stanici“ – teda pri každom znaku.

Počet zastavení, teda „staníc“ krížovej cesty bol rozličný až do 18. storočia. Približne v tejto dobe sa stanovil definitívny počet zastavení na štrnásť. Tento počet upresnili práve pápeži Klement XII. a Benedikt XIV. Títo dali pobožnosti krížovej cesty v akej ju viac-menej poznáme my. V roku 1958 vznikla v Lourdes myšlienka doplniť krížovú cestu o 15. zastavenie s Máriou, v nádeji na Kristovo Zmŕtvychvstanie.

Z encyklopédie Theo, La Procure, Paris 1993 – preložil P. František

Cesta Svetla –Via Lucis

Každý z praktizujúcich katolíkov pozná už oddávna „krížovú cestu“ (lat. Via Crucis); no ešte málo ľudí sa stretlo s pobožnosťou ktorá sa môže konať súbežne s touto tradičnou modlitbou a je to CESTA SVETLA (lat. Via Lucis).

Forma tejto novej pobožnosti sa rodila v rokoch 1988 až 2004. Je akoby ťažiskom veľkonočnej duchovnosti. Svätý otec Ján Pavol II, prijal návrh tejto ľudovej zbožnosti s nadšením a zaradil ju v Jubilejnom roku 2000, po súhlase Kongregácie pre Boží kult, medzi tri základné ľudové modlitby: Krížová cesta, Cesta svetla a Ruženec. Cesta svetla bola slávnostne uvedená v Ríme na starobylej ceste Via Appia vo vchode do katakomb sv. Kalixta. Toto slávnostné zahájenie Cesty Svetla vykonával podporovateľ a veľký propagátor tejto duchovnosti Hlavný predstavený Saleziánov don Juan Vecchi (čítaj Chuan Vekki). V roku 1989 túto novú pobožnosť predstavil tiež nástupník Sv. Jána Bosca, don Egidio Vigano. Tento bol aj určený pre menovanie teologickej komisie, ktorá skúmala rôzne formy a hľadiská vhodné pre skladbu tejto pobožnosti medzi mládežou. Boli vykonané viaceré návrhy tejto pobožnosti určenej či už mladým, alebo aj vekom pokročilejších. Cesta Svetla sa teda zrodila v hnutí „darov Ducha Svätého“ a bola rýchlo rozšírená a prvýkrát slávnostne slávená pod vedením vyššie spomínaného generálneho predstaveného Saleziánov – v Ríme. Neskôr bola táto pobožnosť ocenená a vyzdvihnutá mnohými významnými dušpastiermi a teológmi. Pre dokonalejší obraz o tomto druhu ľudovej zbožnosti tu uvediem aspoň zastavenia Cesty svetla, ktorá je vlastne pobožnosťou súbežnou s tou tradičnejšou Cestou kríža.

Zastavenia:

1. Ježiš vstáva z mŕtvych
2. Učeníci sa nachádzajú pri prázdnom hrobe
3. Ježiš sa zjavuje Márii Magdaléne
4. Ježiš kráča cestou spolu s Emauzskými učeníkmi
5. Ježiš sa zjavuje učeníkom pri lámaní chleba
6. Ježiš sa ako živí stretáva s učeníkmi
7. Ježiš dáva učeníkom moc odpúšťať hriechy
8. Ježiš utvrďuje vo viere apoštola Tomáša
9. Ježiš sa ukazuje učeníkom pri Tiberiadskom jazere
10. Ježiš potvrdzuje prvenstvo apoštola Petra
11. Ježiš dáva učeníkom všeobecné poslanie hlásať
12. Ježiš vystupuje do neba
13. Spolu s Máriou očakávajú učeníci príchod Ducha Svätého
14. Ježiš posielal učeníkom od Otca prisľúbeného Ducha Svätého

V týchto zastaveniach sa možno ťažšie vybavuje v predstave veriaceho „dojímavý“ obraz jednotlivých udalostí, ako je tomu pri Krížovej ceste. Závisí to však aj od zvyku, lebo krížovú cestu sme sa už premodlili mnoho ráz. Cesta svetla si však napriek tomu svojou duchovnou hĺbkou a širokým obzorom k nádeji kresťanského vzkriesenia zasluhuje aspoň takú pozornosť, ako tomu je pri Ceste Ježišovho umučenia.

(Z rôznych zdrojov zostavil Otec František)

V roku 2004 ma opustila moja žena, s ktorou mám tri deti, dospelé. - Deti sa ku mne, a myslím si, že aj k mame, viac priblížili. Každodenné starosti nás viac nerozdeľovali. Nerozumeli sme si viac. Najprv zomrela láska matky mojich detí a neskoršie aj moja. Mal som viac času pre seba a aj pre slovenské spoločenstvo vo Švajčiarsku. Alebo zobral som si ten čas. Všetci sme rôzni. To znamená, že máme aj rôzne názory, aj pri dobrej vôli. Rozmýšľal som nad tým, čo som zle urobil, a poprosil som ženu, aj deti o odpustenie. - V Otče náš, stojí, ... a odpusť nám naše viny ako i my odpúšťame svojim vinníkom ... Túto modlitbu dal učeníkom, nám, Pán Ježiš Kristus. V každodennom živote, v rodine, u susedov, v škole, v práci, v cirkvi, v spolkoch, v športe, v politike, stále robíme chyby. Či chceme alebo nechceme, čítajte List Rimanom od Sv. Pavla. Pre pokoj medzi ľuďmi, a aby nám náš Otec na Nebesiach odpustil, máme odpúšťať svojim vinníkom. A dúfame, že nám oni odpustia.

Často som zažil inú realitu, aj v spoločenstve Slovákov a Sloveniek vo Švajčiarsku. Ťažko padne odpustiť "protivníkov". Ja si myslím, že keby neprišiel zákon lásky, Nový Testament, nová zmluva, lásky k Pánu Bohu Otcu a k blížnemu, tak by ľudstvo vymrelo, navzájom by sa pozabíjali. Však mi tí druhí ublížili, zub za zub, oko za oko, čítajte Starý Zákon u Mojžiša, tam to ešte horšie stojí, ruka za ruku, zlomenina za zlomeninu, život za život atď. A tak si viac uctíme zákon lásky, keď si uvedomíme, čo to znamená odpúšťať.

Pozrite sa na Blízky Východ, Izrael, Palestína, SZ a Korán, Židia a Mohamedáni, a potom porozumiete, prečo je tam nezhoda, nedostatok mieru. Však mier sa uzatvára medzi nepriateľmi! Pri Svätej omši, Bohoslužbách, si hovoríme, pokoj s Tebou, ale musíme to aj previesť do každodenného života. Pán Boh ako Otec, Stvoriteľ, má rád všetky svoje deti, teda nielen nás, ale všetkých, našich blížnych. Pán Boh dáva svietiť slnko a pršať z mrakov, na dobrých aj zlých. Ak chceme mier, pokoj pre seba, tak sa zmierme aj s našimi "protivníkmi", a uvidíme, aký klud príde do našej duše, do nášho svedomia. Ešte raz, podmienkou odpustenia našej viny, ... a kto je bez viny, nech hodí prvý kameň, ..., je, že my odpúšťame svojim vinníkom. Keď budeme zdravieť iba svojich, tak čím sa odlišujeme od pohanov?, stojí inde v Svätom Písme. Pán Ježiš Kristus stoloval s hriešnikmi, oni jeho bezhraničnú lásku najviac potrebovali, uverili mu, a obrátili sa.

Porozmýšľajme o tom, či kážeme vodu, a pijeme víno, či pre seba chceme výnimku. "Nech poznajú, že patríme k tebe, (k Pánovi Ježišovi Kristovi) podľa toho, ako sa milujeme!"

Štefan Kučera

PRÍSPEVKY ČITATEĽOV

Zo života misie

Uvádžanie do kresťanského života sa uskutočňuje sviatosťami, ktoré kladú základy kresťanského života: sem patrí: – Krst, ktorý veriaceho znovuzrodzuje. Birmovanie, ktoré veriaceho posilňuje. Eucharistia, ktorá veriaceho živí.

Ak sa po patričnej dôkladnej náuke v stave katechumenátu, dospelý pripravil na vstup do Katolíckej cirkvi, udeľujú sa mu všetky tri sviatosti uvedenia spolu v jednom liturgickom slávení. Krst dospelého (a teda aj vysluženie ostatných sviatostí uvedenia) je vo všeobecnosti rezervovaný biskupovi. Ak však biskup postúpi toto krstenie kňazovi, zároveň ho deleguje aj pre vysluženie Birmovania a Eucharistie.

Zdroj: Andrej Macko, www.slovaci.ch

V našom spoločenstve SKM v Zürichu sme zažili takéto slávenie vstupu dospelých do Cirkvi už viackrát – Janka, Petra (r.2004), Miriam (r.2005).

Naposledy sme preživali podobnú radosť, keď všetky tri sviatosti uvedenia prijal náš veriaci a pre mnohých z nás priateľ – pre všetkých brat vo viere: Ludek. Prial si jednoduchší spôsob obradu. Nuž sa všetko odohralo na sv. omši v stredu. Dostal aj „darčeky“. No s úsmevom musím povedať že najkrajším „hmatateľným“ darom boli pre neho aj jeho krstní rodičia (manželia) Katka a Martin.

Ja chcem len dosvedčiť, že Ludek sa svedomite – týždenne, počas trinástich mesiacov pripravoval, katechézou, štúdiom, modlitbou, účasťou na biblickom krúžku, na omšiach, na tento svoj „Veľký deň“ – 14. február 2007. Ešte raz mu teda aj touto cestou blahoželáme k tomuto znovuzrozeniu sa v Duchu Svätom.

Zdroj: Andrej Macko, www.slovaci.ch

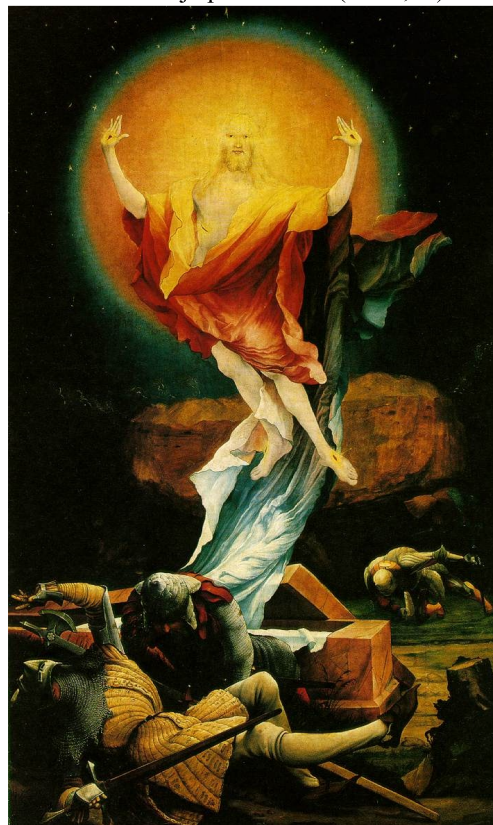
TAJOMSTVO VZKRIESENIA

„Čo bolo od počiatku, čo sme počuli, čo sme na vlastné oči videli, na čo sme hľadali a čoho sa naše ruky dotýkali, to zvestujeme: SLOVO ŽIVOTA“. Lebo zjavil sa Život a my sme videli a dosvedčujeme a zvestujeme vám VEČNÝ ŽIVOT, ktorý bol u Otca a ZJAVIL SA NÁM. (1Jn 1,1-2). Prví kresťania slávlí Veľkú noc od samého začiatku každú nedeľu. Schádzali sa v predvečer – ako to bolo v Stredomorí zvykom – spolu večerali a potom slávlí aj Eucharistiu. (Vianoce začali slávlí až v 4. storočí.) Čím vzdialenejší bol termín Poslednej večere, tým viac si ľudia uvedomovali, aký vzácny dar nám Ježiš zanechal pred svojou smrťou. Veď Eucharistia, premenený chlieb a víno, je Ježiš Kristus – Boh sám – medzi nami! Tento objav viedol k hlbokšej báňni pred „svätým chlebom“ – pred tajomstvom a darom – a nakoniec Cirkev zaviedla dlhodobý pôst pred svätým prijímaním. (A odkedy to skrátila tak sa skoro nikto nepostí.) „Šimon, syn Jánov, miluješ ma?“ (Jn 21, 15.16.17.) Túto otázku dáva Ježiš Petrovi po svojom vzkriesení. Nič mu nevytýka, pýta sa len na lásku.

Prvé vyznanie viery kresťanov sa tiež dlho formovalo. Najprv stačilo vyznať „Boh Ježiša vzkriesil“. Takto to hlásal Peter po Zoslaní Ducha Svätého (Sk 2,32). Pavol hlásal „Ježiš je Kristus“. A neraz to píše opačne: Kristus Ježiš (1 Kor 4,15). Kristus je z gréčtiny Chrestos, v hebrejčine Maššiach, po slovensky Pomazaný – Mesiáš. Tohto očakával Izrael a ich predstava bola, že Mesiáš bude Spasiteľ, Vykupiteľ spod rímskej nadvlády. Preto Ježiš potom často proti tejto predstave musel bojovať. Nakoniec aj Pilátovi hovorí: „Som kráľ, ale moje kráľovstvo nie je z tohoto sveta“ (Jn 18,36). K tomu, aby mohli katechumenov v prvom storočí pokrstiť, museli uveriť, že Ježiš, ktorého ukrižovali, vstal. Chceme hovoriť o tajomstve vzkriesenia. Čo to je vlastne: VZKRIESENIE? Vzkriesenie je zavŕšenie života celého človeka. K „celému človeku“ patrí aj telo. V nemčine máme dva pojmy: Körper pre biologické telo a Leib pre celú osobnosť človeka. Človek ako osoba je jednota tela a duše. Ale dnes už charakterizujeme človeka trojdimenzionálne: má telo, ducha (rozum, vedomie, vôľu) a dušu (citový život). Dr. Košč v diele „Kresťanstvo a psychológia“ vyriešil problém nemeckého Körper a Leib (tela a celej bytosti) takto: osoba a osobnosť (s. 33nn). Kým telo je realitou, osobnosť je vedeckým pojmom, ktorý v sebe zahŕňa všetky duševné a duchovné stavy, procesy a vlastnosti, ktorými sa človek prejavuje ako neopakovateľný originál s charakteristickými spôsobmi vnútorného prežívania a správania sa voči svetu, voči sebe, voči iným ľuďom a voči Bohu. Boh Ježiša vzkriesil a vieme, že niektorí ho aj po zmŕtvychvstaní videli. Ale nie všetci. Len tam, kde Ježiš daroval schopnosť VIDIEŤ, tam ho spoznali a „uvideli“.

Na konci Jánovho evanjelia sa sa učeníci vrátili k svojej rybárčine. Ale tej noci nič neulovili. Na pobreží

stojí Ježiš, ale apoštolí ho nespoznali. Spoznal ho len Ján: „To je PÁN!“ (21,7). Učeník, ktorého Ježiš miloval a ktorý miloval Ježiša. Láska Ho spoznala. Aj Emauzskí učeníci s Ježišom putovali viac kilometrov a nespoznali ho. Spoznali Ho až pri lámaní chleba podľa Jeho typických giest (Lk 24,30-31). Už aj vo večeradle dal zhromaždeným milosť vidieť ho a spoznali ho podľa rán. Človek má budúcnosť so svojimi celými dejinami a vzťahmi. Ale nie s týmto biologickým telom. A Ježiš aj nám prisľúbil túto budúcnosť: „Keď odídem, pripravím vám miesto.“ (Jn 14,3). Ale k tomu je tu podmienka: „Ak ma milujete, budete zachovávať moje prikázania“ (Jn 14,15).

Nemecký renesančný maliar Matthias Grünewald na Isenheimskom oltári znázornil jedinečným spôsobom Kristovo zmŕtvychvstanie. Ježiš Kristus sa vznáša a splýva s božským prostredím, s božským svetlom. Obrovská svetelná guľa, do ktorej akoby výbuch vymrštil Vzkrieseného, nielen Kristova hlava, aj plachty sú akési nehmotné. Obraz pripomína Premenenie Pána, Vzkriesenie a zároveň aj Nanebovstúpenie. To je prechod do večnosti, kde už nie je čas, nie sú hodiny a dni. A do tohto prostredia nás Ježiš povoláva: „V dome môjho Otca je veľa príbytkov.“ (Jn 14,2). „To je PÁN!“ – Láska ho spoznala. „Šimon, miluješ ma?“ Boh sa pýta len na lásku. Aby sme to pochopili, poslal nám svojho Syna. „Ja som cesta, Pravda a Život. Nik nepríde k Otcovi, iba cezo mňa.“ (Jn 14,6). Tajomstvo vzkriesenia je Láska. Toto slávlí prví kresťania každú nedeľu. Aj dnes je veľkonočný sviatok súhrnom udalostí pred 2000 rokmi a súhrnom všetkých nediel, keď sme slávlí dar vykúpenia ľudstva z hriechu. Na každej svätej omši, ktorá je súhrnom počúvania Slova, slávenia Sviatosti Eucharistie v Spoločenstve veriacich. To tajomstvo viery sa nedá pochopiť. To slávlíme, lebo to VERÍME. Len viera otvára nebeskú bránu.

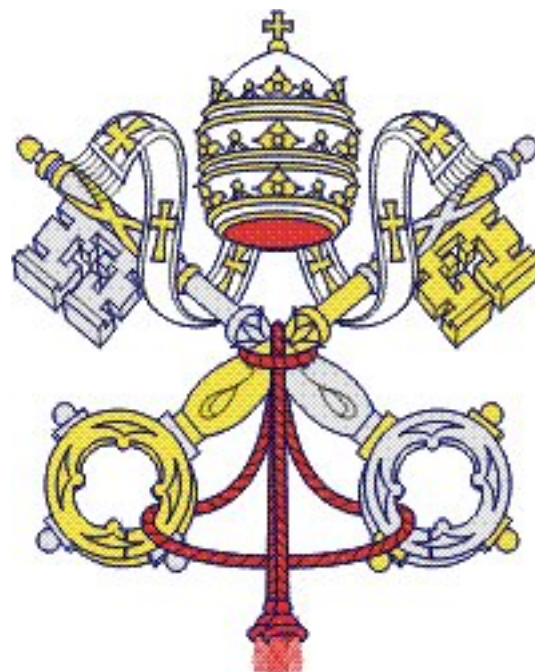
To verí spolu s Vami Vaša Eva Plešková

RADOŠŤ BYŤ V CIRKVI

Žijeme po oslavách Don Bosca každý s odlišnými pocitmi, ale s jedným cieľom chcieť mať oči otvorené ako Don Bosco. Vidieť problémy spoločnosti, Cirkvi a mladých, vidieť tak, ako ich videl on očami svätca. Don Bosco bol muž, ktorý videl pravdivo obraz biedy, videl aj biedu kléru, videl hospodárske ťažkosti, ale jeho vášeň pre dobro, pre Cirkev a spolucítenie ho natoľko spaľovala, že všetko zasvätil tejto jedinej veci – slúžiť Bohu a Cirkvi. V dnešnej spoločnosti orientovanej na zážitok, ktorej chýba skromnosť, pokora, jednoduchosť, ktorá žije v nadbytku, často mení našu orientáciu pohľadu na Cirkev, na Krista, na nás i na seba. Skôr počujem ako kňaz vyjadrenia veriacich podobného znenia „čo mi spôsobuje príjemné pocity, čo urobí môj život krásny, ale len pre mňa“. Žijeme tak, ako by sme nechceli žiť všedný život, chceme žiť „v určitom štýle“, chceme prekročiť seba cez seba. Cítíme, že potrebujeme transcendentno, potrebujeme stred, potrebujeme Boha. Nám už nestačí niekto, ale ON, pretože sme pokrstení, sme katolíci, sme Saleziáni vo svete. Chcel by som podotknúť, že som sa započúval do prednášky na konferencii spolupracovníkov vo Vyhniach, kde bola spomenutá veta, že ten nemá problémy, kto si nekladie otázky. Preto využívam túto možnosť a kladiem otázku, prečo je dobré byť katolíkom. Buďte úprimní, odpovedajte si až doma. Ak však máte odvahu, môžete sa podeliť so svojimi spolubratmi a sestrami. Byť katolíkom znamená byť v rodine, mať matku, mať otca. V tomto spoločenstve Trojice a Cirkvi sa učíme vytvárať rodinu. Učíme sa milovať, milovať život. Učíme sa milovať jeden druhého aj keď si lezieme na nervy. Stať sa katolíkom znamená vstúpiť do dobrodružstva rodiny.

Byť katolíkom znamená pýtať sa, čo odo mňa chceš Pane a kam ma vedieš. To je vlastne neustála modlitba a pýtanie sa. Je to dialóg s Bohom, je to učiť sa počúvať toto volanie, ktoré sa opakuje v mojom srdci. Byť katolíkom znamená urobiť niečo dobré, nielen pre seba, ale aj pre druhých. Aj keď vznikáme často naivne a primitívne, keď nás okolie nechápe a podceňuje, pretože nie všetkému rozumie. Kam ma vedieš? – to sa pýtaš denne a ja odpovedám svojim životom, svojim rozhodnutím „tu som, chcem“. Byť katolíkom znamená byť poslušný Božiemu slovu, alebo Božím výzvam. Byť katolíkom znamená dôverovať Bohu. Aj keď nie vždy tomu rozumiem a to preto, že láska nie je logická, láske sa učíme a táto láska zachraňuje a chráni nás od spoločnosti výkonnej, konzumnej a bezcitnej. Práve to, že nerozumieme, nás robí slobodnými a to nás učí milovať a dôverovať Bohu.

Katolíkom som preto, že mám sviatosťný pohľad na svet. Iste aj pre nás je hmota realita, ale realita, ktorá sprostredkuje realitu duchovnú. Ježiš Kristus keď nám chcel sprostredkovať milosť, sprostredkováva nám ju cez svet, cez hmotu, (vkladaním rúk, cez telo, vodu, atď.) V našom katolíckom vedomí je hlboko uložené, že milosť je vždy sprostredkovaná, vždy sa deje cez našu ľudskú zmyslovú skúsenosť /krsty, sv. prijímania, sobáše, kňazské vysviacky .../ dokonca aj naša samotná hriechosť sa stala niečím, čo sprostredkuje Božiu milosť.

Práve toto je tá najväčšia bolesť, že sa necítíme hrdo ani šťastne, keď môžeme prijímať sviatosti.

Byť katolíkom znamená vytvárať jednotu. To vedomie, že všetky veci a osoby sú navzájom prepojené, všetko je poukladané tak, aby to malo zmysel, jednotu, aby celý náš život smeroval k údivu, úzasu, mystike, pretože mystici majú hlboký zmysel preto, čo je navzájom spojené. Mystici život neškatuľujú, ale zakusujú, že stredom ich života je Boh. Mystici sú ľudia, ktorí sú otvorení, chcú pojať vieru, inteligenciu, politiku, chcú milovať a to všetko v poslušnosti k evanjeliu a Krista. Katolícky pohľad je proces vytvárať spoločenstvo. Svätý Pavol hovorí o mystickom tele Kristovom. Preto všetko čo žijeme, s čím sa stretávame, čo skusujeme, dáva zmysel mystickej jednoty. Aj keď byť katolíkom znamená trpieť, bolieť, ale to znamená prinášať ovocie. Vinič, ktorý je neorezaný iba bujnie, prináša listy. Orezaný vinič však prináša chutné ovocie. Preto aj Cirkev bez utrpenia je plná listov a papierov, čiže papierová a keďže nechceme byť papieroví, nechajme sa orezať ako vinič, prijať utrpenie. Ak nás prenasledujú, podceňujú, robili to aj s Kristom. Preto som rád, že patrím tomuto katolíckemu spoločenstvu.

Otázky na zamyslenie:

Viem sa radowať, že som katolíkom?
Som šťastný a hrdý pri prijímaní sviatostí?
Všade kde som, usilujem sa vytvárať spoločenstvo ?

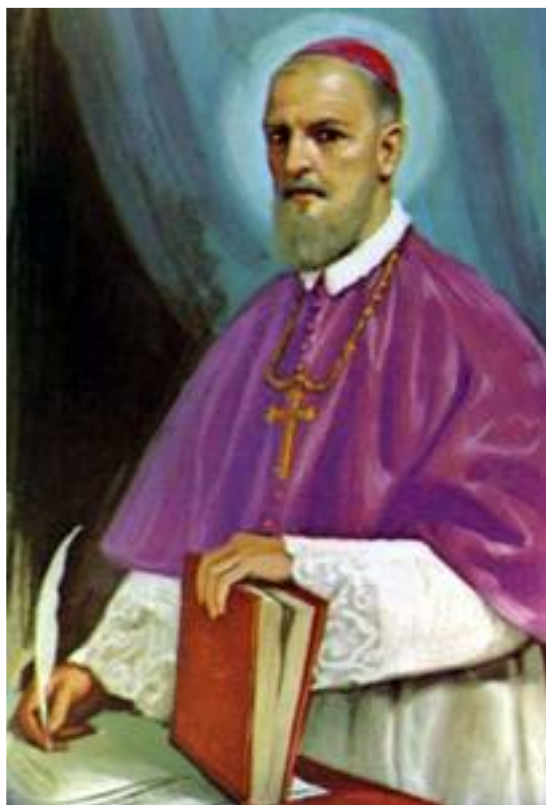
Zdroj: www.acsslovakia.sk

SV. FRANTIŠEK SALESKÝ

Pod'akovanie dobrodincom misie

Kto bol tento biskup a cirkevný učiteľ? Čím si zaslúžil, že práve on bol v roku 1923 vyhlásený za patróna tlače a žurnalistov?

Bol to biskup, akého by mala mať každá diecéza. Vyštudovaný doktor práv sa zrieka postavenia, aj bohatej nevesty so slovami: "Otecko, videl som tú slečnu, ale zasluhuje si lepšieho muža ako som ja". Stáva sa kňazom a jeho biskup ho posielal do kalvínskeho kraja na juh od Ženevského jazera. Keď sa o jeho kázne zaujímalo iba 15 katolíkov, ktorí tu ostali po protestantskej reforme, a ostatní jeho hovorené slovo neprijímali, začína písať. Internet vtedy ešte nebol, blogovať nemohol, a tak písal letáky, ktoré v noci pripevňoval na múry, alebo ich vkladal do domov. V týchto letákoch zmierlivo vysvetľoval základné pravdy katolíckeho učenia...

Za desať rokov rokov práce, v roku 1603, nahlásil do Ríma, že do Katolíckej cirkvi sa vrátilo 25000 ľudí, ktorí sa nechali zlákať reformáciou. Od roku 1599 tam pôsobil už ako pomocný biskup, a o tri roky neskôr preberá vedenie ženevského biskupstva. V tejto službe naplnenej modlitbou, prácou a starostlivosťou o diecézu vytrval 20 rokov. Veľkú pozornosť venoval osobným návštevám svojich kňazov a počas troch rokov navštívil všetkých 450 farností svojej diecézy, aj tie alpské vysoko v horách. Veľký význam mali listy, ktorých napísal viac ako 6000. Mnohé z nich sa stali základom jeho cennej knihy Filotea, ktorou "vyslobodil" duchovný život z kláštornej izolácie a uviedol ho do všetkých stavov a životných okolností. (pokračovanie na strane 8)

Drahí veriaci a priatelia. Chcem len krátko číselne vyhodnotiť (to čo sa dá) z Vašich príspevkov na Misijný Informátor a pre podporu SKM: cez poštovú poukážku, teda na konto Postfinance SKM prispelo 91 odberateľov časopisu. Celková suma príspevkov prišlích „formálne“ je 4.521,- SFr. (Štyritisíc päťsto dvadsať jedna Švajčiarskych frankov). Táto suma príspevkov je urobená podľa výpisu z konta za mesiac december 2006 a január 2007.

Vyslovujem hlbokú vďaku Bohuznámej mladšej rodinke (z našich blízkych kruhov), ktorá venovala mimoriadne veľkodušný dar až 1000 frankov. Je to jedna z tých 91 prispejúcich.

Aj mnohí iní ste boli veľkodušní a prispeli ste väčšou čiastkou, než bolo „navrhované minimum“ pre podporu tohto časopisu a diela našej jedinej SKM vo Švajčiarsku. Zároveň, vyslovujem vďaku aj tým, ktorý mi dali istý dar v prospech časopisu a dušpastierskej činnosti osobne – neformálne, teda „do ruky“. Tu mi je ťažko robiť súhrnný príjem..., lebo dary prichádzali v nečakaných momentoch... Iní zase prispievate svojimi príspevkami do zbierky Obetných darov pri nedelňých svätých omšiach.

Nemôžem zabudnúť ani na tých, ktorí Misiu podporujú svojou dobročinnou a často vysoko profesionálnou prácou (Bez finančnej kompenzácie!) Menovite chcem poďakovať za „technickú“ a mediálnu podporu. Sem patria hlavne zostavovatelia Misijného Informátora (Dalibor a Janka Kalnovci). Ďakujem špeciálne aj správcovi serveru www.slovaci.ch, (Ing. Andrej Macko) Na tejto webovej stránke môžem (priamym vstupom) uverejňovať všetky misijné oznamy – vrátane bohatých fotoalbumov. Som hlboko povďačný aj periodiku Slovenské Zvesti (zostavovateľ Ing. Aristid Zelenay), že vlastne už niekoľko desaťročí – neúnavne – až podnes, verne informujú Slovákov vo Švajčiarsku o bohoslužbách a všetkých významných podujatiach SKM – Zürich.

Myslím aj na všetkých ostatných, ktorých pre stručnosť tohto článku nemenujem. A nemám vlastne ani takú presnú vedomosť, koľkí naše katolícke spoločenstvo podporujú.

Všetkých dobrodincom zahŕňam so vďakyzdaním a s vrúcnou vierou do mojich modlitieb a do môjho úprimného záväzku vďačnosti. Dokedy mi moje telesné i duševné sily budú slúžiť, nikdy na Vás nezabudnem. No to najväčšie zadosťučinenie a najhlbšiu odmenu Vám dá sám (ako všetci pevne veríme) Nekonečne Dobrotivý Pán Boh.

*Vo Vašej službe a v oddanosti a vďačnosti k Vám
Otec František.*

Popolcová streda – 21.02.2007

Sv. omša ako každú stredú na Talianskej misii (Feldstrasse 109, Zürich) Tento deň a zároveň v deň Veľkého Piatku je predpísaným dňom pokánia. Pre katolíka sa to upresňuje prísnyim zdržiavaním sa mäsitých pokrmov a striedanosťou v jedle (Všeobecná smernica je: „Možno sa počas dňa raz do sýta najesť“).

Piatok – 23.02.07

bude premietaný najnovší film DON BOSCO (so slovenskými titulkami) na Talianskej Misii (Feldstr. 109. ZH) v priestoroch Mladežníckeho Strediska (pod kostolom). Akciu organizuje Farnosť sv. Jána Boska, no pozvaní sú aj naši veriaci. Ja pozývam hlavne mládež! Ale srdečne je vítaný KAŽDÝ, kto chce spoznať túto veľkú osobnosť – svätca novodobých cirkevných dejín, zakladateľa jednej z najväčších novodobých reholí na svete – SALEZIÁNOV.

Piatok – 02.03.27

Prvý piatok mesiaca. V Krypte Liebfrauen. Sviatosť zmierenia od 19:30. Svätá omša s krátkou adoráciou o 20:00. (Ako po iné prvé piatky.)

Nedeľa – 04.03.07 o 15:00

koná sa Krížová cesta v prírode „Cestou na Uetliberg“. Ako sme to už robili aj v minulosti. Zraz je na veľkom parkovisku nad konečnou zastávkou električky 14 a trolejbusu 32 (Strassenverkherhamt). Prosím o účasť aj hudobníkov a spevákov, aby sme túto pobožnosť vykonali so živším oduševnením.

Duchovná obnova pre pôstne obdobie 2007

Celú tohoročnú duchovnú obnovu bude kázať Vdp. Gabriel K. Maník – vikár Slovenskej Saleziánskej Provincie

Streda – 14.03.2007 o 20:00

Svätá omša s kázňou zameranou pre úkon pokánia. Mládež a aj ostatní veriaci môžu sa zúčastniť tejto kratšej formy duchovnej obnovy v rámci Slovenskej svätej omše v kostole sv. Jána Boska v stredu o 20:00. Po sv. omši bude ako vždy bratské posedenie a stretnutie v priestoroch mládežníckeho strediska. Táto sv. omša s ostatným programom bude ako zvyčajne na Feldstrasse 109 – (Talianska misia).

Piatok – 16.03.2007 o 19:00

Farský dom Liebfrauen – v sále D a A; Prednáška, sv. omša (o 20:00; Krypta), možnosť sviatosť zmierenia.

Sobota – 17.03.2007 o 17:00

Farský dom Liebfrauen – v sále D a A; Prednáška, sv. omša (Krypta), možnosť sviatosť zmierenia.

Nedeľa – 18.03.2007 o 9:30

Krypta kostola Liebfrauen. Sv. omša slúžená kazateľom; možnosť vykonať si sviatosť zmierenia.

PÔSTNE OBDOBIE A VEĽKÁ NOC 2007

Obrazy Veľkého týždňa a Veľkej Noci (Zürich)

Všetky obrady sa konajú v Krypte kostola Liebfrauen:

KVETNÁ NEDEĽA – 1. apríla 2007 o 9:30

Pred kostolom bude na úvod požehnanie ratolestí (paliem) a následne vchod do Krypty.

ZELENÝ ŠTVRTOK – 5. apríla 2007 o 18:00. Svätá omša – Pamiatka Večere Pánovej.

VEĽKÝ PIATOK – 5. apríla 2007 o 15:00. Slávenie utrpenia a smrti Pána – Pašie, poklona svätému krížu, sväté prijímanie.

BIELA SOBOTA – 6. apríla 2007 o 21:00. Veľkonočná vigília so slávnostnou sv. omšou.

VEĽKONOČNÁ NEDEĽA – Slávnostná sv. omša o 9:30.

Pred a po každej bohoslužbe je možnosť pristúpiť ku sviatosť pokánia (ku spovedi)

V stredu Veľkého týždňa (4.04.2007) a v stredu týždňa po Veľkej Noci (11.04.2007) sa slovenské sv. omše v kostole sv. Jána Boska na Talianskej Misii nekonajú!

PRE KOMUNITU – ŽENEVA

Sv. omša v prvú sobotu marcovú (3.marca 07) bude o 16 hod., podľa programu. Celebrant – P. František Polák.

Sv. omšu v prvú sobotu aprílovú na Veľkonočnú Vigíliu (7. apríla 2007) bude slúžiť Vdp. Štefan Vagovič. Bude v riadnom čase o 16:00 hod. Sv. Zmierenia pred obradmi je možná a aj odporúčaná!

PRE KOMUNITU – LAUSANNE

Sv. omšu v tretiu sobotu marcovú: dňa 17.03.2007, bude slúžiť Vdp. Štefan Vagovič. Potvrdil to aj písomne. Som mu osobne a spolu s veriacimi, vďačný. Aj v tomto prípade je možnosť sviatosť zmierenia (spovede) – pred sv. omšou! Pripomínam, že v pôstnom období je táto sviatosť veľmi odporúčaná, aby sme s morálnou istotou mohli hodne prijať najsv. Sviatosť oltáru.

Prípadné (menšie) upresnenia budú oznámené ústne. Taktiež všetky oznamy a to hlavne pre iné spoločenstvá SKM mimo Zürichu ako aj iné podrobnosti o dianí v našich katolíckych spoločenstvách sú v rubrike «SKM Oznamy» na webovej stránke www.slovaci.ch. Bohoslužobný poriadok je v prehľadnej forme aj v časopisoch Slovenské Zvesti a Misijný Informátor.

Misijný Informátor, Tlačový orgán Slovenskej katolíckej misie vo Švajčiarsku. Zodpovedný redaktor: Dalibor Kálna. Prípadné návrhy, pripomienky alebo opravy ohlásť prosím na tel. čísle 079/8193634, alebo na adrese: misijny.informator@bluewin.ch

MISIJNÉ OZNAMY

Všeobecný poriadok nedeľných bohoslužieb v slovenskom jazyku:

Zürich:

Každú nedeľu o 9.30 hod; v Krypte kostola Liebfrauen; Weinbergstr. 34 (vchod do Krypty – pod vežou). Po sv. omši je stretnutie spoločenstva pri občerstvení v sále farského domu.

Basel:

Každú druhú a štvrtú nedeľu v mesiaci o 18.00 hod; v kostole Allerheiligen, Neubadstr.95; (zastávka električky č. 8 „Laupenring“) Stretnutie s kňazom je možné už od 17 hod. Parkovanie autom nie je problém.

Luzern:

Každú prvú a tretiu nedeľu o 17.30 hod. V Kapell St. Peter, Kapellplatz 1 – pri vyústení historického dreveného mostu, zo železničnej stanice asi 10 minút pešo.)

Bern:

Každú druhú a štvrtú sobotu o 17.30 hod. Krypte kostola Dreifaltigkeitkirche, Taubenstr. 12 . (Z hl. železničnej stanice asi 10 minút pešo.) Po sv. omši je stretnutie spoločenstva pri občerstvení v sále farského domu.

Ženeva:

Každú prvú sobotu v mesiaci o 16.00 hod; v kaplnke kostola Sainte Therèse; 14 Avenue Peschier. Po sv. omši býva stretnutie spoločenstva pri občerstvení, vo farskej budove.

Lausanne:

Každú tretiu sobotu v mesiaci o 16.00 hod; v Chapelle du Servan, 12 rue du Servan. (Kaplnka je blízko hl. Železničnej stanice – asi 10 minút pešo). Po sv. omši sa spoločenstvo zväčša stretne na krátkom posedení v blízkej reštaurácii.

Pravidelné slovenské bohoslužby a náboženské stretnutia v týždni

Zürich: Každú stredu o 20.00 hod, Sv. omša sprevádzaná mládežníckym speváckym zborom. V kostole sv. Jána Boska (Talianska Misia), Feldstr. 109. – Z hl. Železničnej stanice sa dá prísť trolejbusom č.31. Je to piata zastávka (smer Schlieren) . „Baeckeranlage“. S autom je možné parkovať na farskom dvore.

Po sv. omši je vždy stretnutie veriacich, v priestoroch saleziánskeho oratória, pod kostolom.

Zürich: Každý prvý piatok v mesiaci o 20.00 hod – sv. omša s krátkou poklonou Najsv. Sviatosti oltárnej. V Krypte kostola Liebfrauen (Weinbergstr. 34) Spoveď je možná pol hodiny pre začiatkom sv. omše, alebo po nej.

Zürich: Každý piatok o 20.00 hod. Na Feldstr. 109 –

Talianska Misia (s výnimkou „prvých piatkov“) sa schádza Modlitebno – biblický krúžok. Stretnutie je vo farskej budove v jednej z učební pre katechézu.

Príprava na sviatosti

Ak niekto z veriacich žiada krst dieťaťa, náuku pred uzavretím kresťanského sobáša (zápisnicu pre kresťanský sobáš), alebo iné sviatosti (s potrebnou prípravou) treba si dohodnúť stretnutie s duchovným správcom SKM.

Adresa: Rev. František Polák, Slovenská Katolícka Misia, Brauerstr. 99; 8004 Zürich; T/F: 044 241 55 22, môžete sa spojiť s dušpastierom aj cez E-mail: frantisek@hispeed.ch

Prehľadné informácie o náboženských podujatiach prináša aj časopis Slovenské Zvesti. Všetky oznamy a najčerstvejšie správy o dianí v SKM nájdete na webovej stránke www.slovaci.ch pod titulom „pre veriacich“ alebo Slovenská Katolícka Misia – Oznamy .

(dokončenie zo strany 6)

Hoci zomiera v roku 1622 iba ako 53-ročný na prepracovanosť a mozgovú mŕtvicu, zanecháva za sebou veľký kus práce a najmä láskavosti. Jeho životný príklad a jeho zásady inšpirovali mnohých ľudí. Mojou prvou duchovnou knihou, ktorá ma nasmerovala, dúfam, že na celý život, bola práve jeho Filotea. Jeho zachované dielo obsahuje dnes 26 zväzkov, z čoho 11 zväzkov sú listy. Bol to človek, s ktorým chcel komunikovať každý, kto ho spoznal.

Novinárom a žurnalistom sa ušiel skutočne sympatický patrón. Bol vždy zdvorilý, láskavý a optimistický. Niektorí odsudzovali jeho veľkú ohľaduplnosť, ktorú prejavoval voči bludárom a hriešnikom. Proti bludom a hriechom bol nekompromisný, ale bol veľmi láskavý voči bludárom, a hriešnikom. Vždy rozlišoval medzi skutkom a medzi tým, kto ho urobil. Bol známy najmä svojou láskavosťou ktorú vyjadril takouto myšlienkou: "Viac múch sa chytí na kvapku medu, ako na sud octu". Žurnalisti, ale aj my - amatérski blogéri a novinári máme skutočne fajn patróna. Ja osobne ho budem prosiť, nech sa tam hore za mňa prihovorí, aby som si dokázal udržať pokojný a láskavý prístup najmä voči niektorým diskutérom...

Jozef Červeň